

SFRȘIT DE OCTOMBRIE

Frunză ruginită, lovită de viață,
M-am uitat la tine dis-de-dimineată.
Ai căzut pe glie, chemată de timp,
Ca să dai culoare de nou anotimp.

Scurtă ți-a fost viața, foaie de stejar!
Verde primăvara, în octombrie dispari.
Îți privesc locul pe care tu ai viețuit,
Parc-acuma plânge, c-ai îngălbenit...

În grădina mea, verdele și-a pierdut viața
Și-n curcubeul de galben acum s-a-mbrăcat,
Dându-mi încă bucuria că mai pot ceva-nvăța:
Ce repede se scurge și timpul ce ni s-a-nchiriat!

Ai fost frunză verde zburdalnică-n bătaia de vânt,
Dar azi ruginită, ești tot mai ofilită; și mai obosită,
Toată clorofila ți-a fost folosită și ești pe pământ,
Gata pregătită să reintri-n noi forme. Să fii refolosită...

Când privesc la tine, frunză ostenită, gata de-ngropare,
Simt în suflet visul verde-al tinereții lăsate-n depărtare;
Și anii, boabele de grâu, încolțite cu rod în viața mea,
M-anunță discret să fiu gata, să-mi simt transformarea!

17 decembrie 2004

Dumitru Buhai

E-mail: ProfBuhaiD@aol.com